

El tercer sector social davant la situació del país

El tercer sector social de Catalunya és una realitat viva del nostre país. Més de 3.000 entitats, 1.200 de les quals amb activitat econòmica i empresarial, 92.000 professionals, 348.000 persones voluntàries i més d'un milió i mig de persones ateses pels nostres serveis avalen una trajectòria consolidada. Aquestes dimensions ens atorguen un rol d'agents socials que demana que ens posicionem davant els diferents problemes que puguin afectar la nostra societat i no volem defugir la responsabilitat d'expressar-nos davant la complexitat del moment. Per això, en nom de les dues entitats que de manera transversal representen el conjunt del teixit associatiu i empresarial del tercer sector, avui volem aportar la nostra opinió i visió.

El conflicte polític entre Catalunya i Espanya ha generat moviments en el món empresarial que, en alguns casos, s'han materialitzat en forma de trasllats de seu a altres territoris. En el cas del tercer sector, les nostres organitzacions ni poden ni volen deslocalitzar-se perquè no tindria cap sentit: la nostra raó de ser passa per atendre les persones més vulnerables des de la proximitat. Els centenars de milers de professionals, voluntaris i col·laboradors que dia a dia desenvolupen la seva tasca al peu del canó saben que el seu lloc és al costat de les persones i, passi el que passi, és on serem.

La intervenció dels comptes de la Generalitat de Catalunya per part de l'estat espanyol està suposant actualment la paralització de convocatòries i adjudicacions definitives de subvencions destinades a centenars de projectes socials. Això posa

en risc la sostenibilitat econòmica de les entitats i les condicions laborals dels professionals, i per tant és lògic que s'hagin disparat totes les alarmes. Exigim a l'administració de l'Estat el desbloqueig d'aquestes ajudes perquè les entitats socials puguin garantir el funcionament normal dels seus serveis i activitats. És inadmissible que les conseqüències del context recaiguin en els col·lectius més vulnerables i constitueixin una amenaça per a la viabilitat de les organitzacions no lucratives que treballen en l'àmbit de l'atenció a les persones. Ens hi juguem la cohesió social del país i no ens ho podem permetre.

FRANCINA ALSINA

PRESIDENTA DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL

JOAN SEGARRA

PRESIDENT DE LA CONFEDERACIÓ EMPRESARIAL DEL TERCER SECTOR SOCIAL

Judicialitzar el conflicte no és la solució

La situació del conflicte, que desgraciadament avança per camins incerts i preocupants, també està tenint un gran impacte sobre el conjunt de la societat catalana. Sovint se'ns ha demanat que ens posicionem, però la resposta sempre és i serà la mateixa: el tercer sector social no és ni independentista ni unionista, ni altres etiquetes que ens vulguin adjudicar. Som un sector transversal, amb persones de totes les ideologies, sensibilitats i tendències. De fet, la diversitat és una de les nostres riqueses. No cal dir que els debats estan presents dins de les nostres organitzacions, però sempre ens n'hem sortit a partir del que anome-

nem *mínim comú denominador*, aquells elements que ens permeten arribar a posicionaments públics en què tothom se sent representat.

Aquest comú denominador ens ha portat a emetre conjuntament diversos comunicats i a adherir-nos a la Taula per la Democràcia. Des d'aquesta posició, ens manifestem rotundament a favor de les llibertats, dels drets col·lectius, de la democràcia i en defensa de les institucions públiques catalanes. Entenem que estem davant d'un conflicte polític que ha de tenir solucions polítiques, basades en el diàleg i la negociació. Cal trobar una sortida en el marc dels valors democràtics, enfortint-los encara més. Aquests valors són indissociables al que representa el tercer sector social i a l'acció que desenvolupa. Tampoc entenem que judicialitzar el conflicte sigui la solució. No volem empresonats els membres del nostre govern, amb els quals hem estat treballant els darrers anys per a la millora de les polítiques socials; ni els representants d'entitats de la societat civil com nosaltres, amb qui també hem compartit sovint lluites i actes reivindicatius a favor de millores socials.

Finalment, volem insistir en la importància que aquest conflicte no passi factura al conjunt de la societat catalana i, molt especialment, als més vulnerables. En aquest cas plouria sobre mullat perquè, després d'una crisi econòmica devastadora, la ciutadania no es pot permetre més desigualtat. Apel·lem, doncs, a la responsabilitat de tots per trobar sortides negociades i ens oferim per a tot el que faci falta, amb voluntat de contribuir a trobar una sortida en aquesta cruïlla històrica en què ens trobem.

FRANCESC MELCION

CARTES I MISSATGES

Les autopistes seran sempre nostres

Ahir, dimecres 8 de novembre, ens vam llevar amb el país aturat. A les 10 del matí hi havia 66 punts del territori amb retencions. No només les carreteres, sinó que també estaven aturades les vies dels trens. Més de dues hores per intentar accedir a l'àrea metropolitana. Impossibile. Però una cosa és evident: el que està passant a Catalunya requereix una gran mobilització, i així s'està demostrant. Mobilització humana i pacífica, com s'ha fet fins ara. Seguim tenint una situació de no normalitat. Bona part del Govern segueix a la presó. Tenim a sobre l'article 155. No es pot fer com si no passés res. Cal que ens escoltin i cal posar una solució ja.

MARTA COSTA
TERRASSA

Només val la vaga?

¿No hi ha altres formes de protesta que no siguin una aturada de país? En vam fer una el dia 3 d'octubre. Molts la vam

secundar per sentir-nos solidaris amb tota la situació alterada del nostre país. Ahir n'hi havia una altra. No vaig fer vaga aquest cop: considero com a professora que els dies escolars són importants. No vaig fer vaga, però vaig patir per saber si podria conduir des de la població on visc fins a la població on treballo.

¿Esteu segurs que no estem perjudicant-nos amb aquestes formes d'aturades? S'estan deixant de fer moltes coses. ¿No hi ha una altra forma de protestar? Es parla de llibertat, però ahir amb les carreteres tallades va ser la meua llibertat de moviment la que va estar coartada. No m'acaba de convèncer com s'està protestant. Ha d'haver-hi altres formes.

EULÀLIA I. RODRÍGUEZ PITARQUE
TORROELLA DE MONTGRÍ

'Bullying'

El *bullying* és com una arma letal que els adolescents tenen sense saber-ho, i que sol escapar-se'ls de les mans. Potser sempre ha estat present a les escoles, però últimament s'ha convertit en molt més que un problema.

Al meu institut des de ben aviat ens van intentar informar sobre aquest tema. Puc afirmar que, durant la meua adolescència, la gent del meu entorn estava bastant conscienciada. Però el *bullying*, i ara també podem parlar del *cyberbullying*, ha anat en augment. L'arribada d'internet i les xarxes socials no ha fet més que intensificar el problema i fer-lo més evident.

És molt necessari que es comencin a centrar esforços a educar i informar des de la preadolescència sobre aquest tema. Comença a ser hora que com a societat lluitem per aconseguir disminuir els casos d'assetjament i cibersetjament en l'adolescència, perquè, si seguim ignorant-ho, tindrà un efecte més greu sobre la gent que una epidèmia.

CATERINA ALONSO
SAN FRANCISCO

Superilla, un tema polèmic

Fa poc més d'un any, al barri del Poblenou es va implantar la superilla. Des d'aleshores els veïns i veïnes estan divi-

dits entre els que estan a favor del projecte i els que no. Les últimes setmanes s'han estat fent obres per construir parcs infantils als xamfrans de la zona. Quan passejo pels carrers de la superilla només hi veig nens i famílies que juguen despreocupats, festes d'aniversari que se celebren a les taules que hi ha instal·lades, gent que va en bicicleta o grups de treballadors que baixen de les oficines per dinar a l'aire lliure.

Tot i això, quan alço la vista continuo llegint als balcons cartells amb el lema "No superilla". No acabo d'entendre què és el que pot molestar d'un espai públic lliure de cotxes, sense soroll, que crea nous espais de trobada i de convivència que poden ser realment beneficiosos per al veïnat.

GEORGINA BALAGUER
BARCELONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

✉ @diariARA | [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) | cartes@ara.cat | Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona | Fe d'errades: opinio@ara.cat

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència